

[J. S. Foget.]

Foruden Dommernes bør, som jeg før nævnte, den offentlige Anklagemyndigheds Afgørelser kunne indankes for Appelretten. Vi saa for nylig, at man nægtede at rejse Anklage imod visse Medlemmer af det forhenværende Eksportudvalg trods dette, at disse havde afgivet en Forklaring for Retten, som Landsretten karakteriserede som urigtig og misvisende. Jeg har her i Tinget tilstrækkeligt omtalt dette Spørgsmaal til, at jeg ikke vil gaa ind i Gentagelser her. Det viste sig, at det eneste, Ministeren havde til Forsvar for, at man ikke gik ind i en Tiltale over for dette for en Lægmandsbetragtning strafbare Forhold, var, at man maatte gaa ud fra, at de Herrer ikke havde vidst, hvad de selv skrev. Det er en Undskyldning, som ikke godkendes ret mange Steder og heller ikke blev godkendt i Almindelighed her i Salen. Vi stod altsaa her over for et Tilfælde, hvor det i hvert Fald var et stort Tvivlsspørgsmaal, om man havde handlet rigtigt fra den offentlige Anklagemyndigheds Side. Man vil altid kunne komme ud for lignende Tilfælde, og det burde derfor være saadan, at man ogsaa havde Mulighed for at indklage den offentlige Anklagemyndigheds Afgørelser til endelig Afgørelse ved Appelretten. Det er efter min Overbevisning ikke betryggende, at en enkelt Mand, Rigsadvokaten eller Statsadvokaten, kan bestemme, om der skal rejses Tiltale eller ikke, og jeg henstiller, at man i Udvalget søger at finde en Løsning ogsaa paa dette Spørgsmaal.

I sin Harme over Beskyldningen for at forsøge paa at gøre Dommerne afhængige af Regeringen skriver den højttærede Justitsminister i sin Pjece Side 16:

„Skal det Honorar, som disse Dommere oppebærer, bringe dem i Afhængighed af Regeringen, maa jeg henstille til Retsplejeudvalget at overveje, om det da ikke vil være heldigst af Hensyn til Domstolens saa voldsomt ønskede Uafhængighed, at samtlige Dommere tilpligtes at afgive visse uvisse Indtægter, som alle Dommere sætter Pris paa, samt de forskellige og ret givtige Ben, med hvilke de saa elskværdigt udrustes af Regeringen i Almindelighed, Justitsministeren i Særdeleshed, og som ingen Dommer hidtil vides at have vægret sig ved at modtage af Hensyn til den derved etablerede Afhængighed af den udøvende Magt.“

Det var vel nok det, man kalder en ordentlig Salve, og her lukkes for saa vidt op for Forhængen. Maa vi herefter anmode om at faa den fulde Sandhed. Man kan

ikke saadan løfte lidt af Fligen og saa nægte at give Oplysning om Resten. Hvad er det for Ben, der her er Tale om? Jeg beder indtrængende Ministeren svare herpaa; jeg vil fortsætte med at rejse dette Spørgsmaal, indtil jeg faar et endeligt Svar. Det er af den allervigtigste Interesse, at Dommerne er økonomisk uafhængige af Regeringen, og vi maa forlange en saadan eventuel Uddeling af Ben bragt til Ophør, ikke fordi vi misunder Dommerne en Løn, men fordi vi mener, at dette System maa ophøre. Vi fra vor Side vil gerne være med til at give Dommerne en endog særdeles god Løn. De bør være fuldkommen økonomisk uafhængige af alt og alle, og nu da Ministeren har rejst Spørgsmaalet, henstiller jeg, at Tinget her faar fuld Besked.

Afsnittet om Genoptagelse af Straffesager kan vi kun hilse med Tilfredshed. Bestemmelsen i Retsplejelovens § 979, at Begæring om Genoptagelse af en Sag skal for den samme Ret, er det urigtigt at opretholde. Det maa være rimeligt, at Sagen kan indankes for Appelretten, og kan denne Appelret ikke skabes, saa bør Retsplejelovens Bestemmelse laves om, saa at den dømte ikke skal klage til den samme Dommer, som har dømt ham. Den enkelte Borger vil føle sig sikrere herigennem og ogsaa have Grund dertil, idet det jo er givet, at Dommere, som en Gang har afsagt en Dom, vil være yderst uvillige til at optage Sagen paa ny, hvorimod en anden Instans ser mere uhildet paa dette Spørgsmaal.

Man har fra Dommernes Side straks kaldt denne Ret med Øgenavnet „Kværulantretten“, og jeg ser, at Dommerforeningens Formand, Hr. Dommer Anker, endog vil paastaa, at de, som virkelig har Grund til at appellere, ikke vil gøre dette for ikke at komme ind under Begrebet Kværuanter. Hvem er det da, der har opfundet Øgenavnet? Det er Dommer Anker. Altsaa vil denne Dommer opstille et af ham selv konstrueret Forhold som Skræk og Advarsel imod Lovens Gennemførelse. Jeg finder, at dette er en lovlig smart Fremgangsmaade.

Retsplejeudvalget slutter sit Indlæg saaledes — jeg beder igen om Tilladelse til et Citat —: „For Kværuanternes Vedkommende maatte Hjælpen søges skabt ved sociale Foranstaltninger, der tager Sigte paa at paavirke den i Bemærkningerne omtalte „særlige Mentalitet“.“ En saadan fuldkommen overlegen Ytring viser, at de Herrer er kommet lovlig højt op. Det er ikke de Herrer Dommernes Forgodtbe-